

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **Trusted Network Solutions, a.s.**
sídlem Žižkova 600, Bílovice nad Svitavou
zastoupen advokátem JUDr. Radovanem Zubkem
sídlem Dykova 2230/2, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2016, č. j. 51028/16/5200-11431-711360

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2016, č. j. 51028/16/5200-11431-711360, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 19 456 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, JUDr. Radovana Zubka, advokáta.

5/2017

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena prvostupňová rozhodnutí, dodatečné platební výměry, Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“):
 - ze dne 4. 8. 2015, č. j. 3269843/15/3005-52522-708490, kterým byla žalobci doměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 ve výši 748 220 Kč Kč a sděleno penále ve výši 149 644 Kč,
 - ze dne 4. 8. 2015, č. j. 3270028/15/3005-52522-708490, kterým byla žalobci doměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2013 ve výši 1 320 500 Kč Kč a sděleno penále ve výši 264 100 Kč.
2. Správce daně na základě výsledků provedené daňové kontroly dospěl k závěru o neoprávněnosti uplatnění odčitatelné položky od základu daně z příjmů podle § 34 odst. 4 až 6 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o daních z příjmů“), a to v souvislosti s realizací projektů výzkumu a vývoje. Jednalo se o projekt č. 10-01 *Výzkum a vývoj nových modulů firewallu Kernun*, projekt č. 11-01 *Výzkum a vývoj stavebnicového nástroje (MID modul) pro tvorbu grafických rozhraní s pomocí XML služeb* a projekt č. 12-01 *Výzkum a vývoj systému pro dešifrování komunikace na koncovém zařízení*.
3. Dle názoru správce daně projekty po materiální stránce neodpovídaly definici výzkumu a vývoje uvedené v § 2 odst. 1 zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých zákonů (dále jen „ZPEVI“), neboť neobsahovaly prvky novosti; jednalo se o pouhou inovaci. Z formálního hlediska pak projekty nesplňovaly podstatné náležitosti stanovené § 34 odst. 5 zákona o daních z příjmů; konkrétně dle správce daně neobsahovaly jména a příjmení osob, které budou odborně zajišťovat řešení projektu, vedení způsobu kontroly, hodnocení postupu řešení a dosažených výsledků projektu a datum a místo schválení, ani jméno a příjmení oprávněné osoby, která projekt schválila.
4. K odvolání žalobce, který v rámci jeho doplnění předložil také vlastní znalecký posudek Ing. R. L., si správce daně vyžádal vypracování revizního znaleckého posudku a za tím účelem ustanovil znalce, Ing. Z. J. Ten ve svém posudku č. 728-55/2015 uzavřel, že ve všech třech projektech lze identifikovat prvky novosti a vyjasnění technické a výzkumné nejistoty. Následně žalovaný podle § 115 odst. 2 daňového řádu seznámil žalobce s doplněním dokazování, zároveň ale uvedl, že vzhledem k nedostatečné formální stránce projektů se na výsledku věci nic nemění.
5. Žalovaný se tak v napadeném rozhodnutí ztotožnil se závěry správce daně, že projekty nesplňují požadované náležitosti podle § 34 odst. 5 zákona o daních z příjmů. S ohledem na

5/2017

nesplnění formálních podmínek již dále nezkoumal věcnou stránku věci, tj. zda projekty z materiálního hlediska skutečně naplňují požadavky na výzkum a vývoj.

II. Obsah žaloby

6. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil podanou žalobou, v níž namítal, že všechny zákonem požadované údaje se podle něj v projektech nacházejí – každý projekt představuje ucelený souhrnný soubor kapitol, resp. jeho následujících částí:
 - MV01 Metodika vykazování N a účtování projektů VaV
 - MV02 Metodika řízení projektů VaV
 - VT01 Definice vývojového týmu
 - VT01 Definice vývojového týmu – příloha 1
 - S01 Realizace projektů výzkumu a vývoje
 - S02 Schválení projektů výzkumu a vývoje
 - Zahájení projektu VaV
7. V uvedeném rozsahu žalobce předložil dokumentaci projektů č. 10-01, č. 11-01 a č. 12-01 již správci daně a následně žalovanému v odvolacím řízení. Projekt výzkumu tak ve všech třech případech vždy obsahoval výše uvedené části. Zároveň žalobce předložil i dokumentaci o průběhu každého projektu, a to ukončovací, resp. status reporty, výkazy práce a čestné prohlášení. Podle žalobce jednotlivé části projektu tvoří dohromady jeden souvislý logický celek a jednotlivé části z něj nelze vytrhávat. Správce daně si však od počátku vytipoval pouze některé části, a ostatní dokumentaci tak fakticky posoudil jako nepodstatnou. Tím dle žalobce zatížil řízení vadou nesprávného hodnocení důkazů v rozporu s ustanovením § 8 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Na projekty tak je dle žalobce nutné nahlížet jako na celek s jednoznačným úmyslem je za celek považovat. Žalobce zdůraznil, že projekty byly správci daně předkládány již při místním šetření v roce 2014 a naposledy také v odvolacím řízení.
8. K jednotlivým chybějícím náležitostem projektů žalobce uvedl následující. Pokud se jedná o jména a příjmení osob odborně zajišťujících řešení projektu (projektový tým), obsahuje část projektu označená jako „Zahájení projektu VaV“ (dále též „Zahájení“) odkaz na dokument „Definice vývojového týmu“, který byl dodán jako součást projektu. V tomto dokumentu jsou obsažena jména a příjmení a kvalifikace pracovníků; jejich forma pracovněprávního vztahu k žalobci je uvedena v „Zahájení“, tj. jde o zaměstnance společnosti. Vedení způsobu kontroly a hodnocení postupu projektu je jednak specifikováno v „Zahájení“ odkazem na platné normy ČSN, jednak v částech nazvaných jako „M02 Metodika řízení projektů VaV“, „S01 Realizace projektů výzkumu a vývoje“ a „M01 Metodika vykazování N a účtování projektů VaV“.

Datum

5/2017

a místo schválení projektu, včetně jména a příjmení oprávněné osoby, pak obsahuje část projektu nazvaná „Schválení projektu“. Žalobce dále namítal, že žalovaný nezákonně odkázal na obsah znaleckého posudku Ing. J., i pokud jde o v něm provedené hodnocení formálních náležitostí projektů, ačkoli toto posouzení znalci nepřísluší a je úkolem správce daně. Znalec měl nadto k dispozici pouze omezené podklady, a to části projektů „Zahájení“.

9. Podle názoru žalobce žalovaný dále v napadeném rozhodnutí vytýká žalobci nové formální nedostatky projektů, přičemž v této fázi žalobce nemohl na tato tvrzení reagovat. Žalobce tak měl za to, že došlo k porušení § 115 odst. 2 daňového řádu. Žalobce poté k těmto nově vytýkaným nedostatkům jednotlivě podal následující vyjádření.
10. Předně odmítl, že by dokumenty M01, M02 a S01 zákonem stanovené formální náležitosti dodatečně doplňovaly, když tyto byly od počátku součástí projektu jako celku. Pokud žalovaný zpochybnil, že tyto dokumenty nejsou schváleny oprávněnou osobou, tento požadavek žalobce splnil částí označenou jako „Schválení“. Požadavek žalovaného, aby snad každá stránka projektu byla podepsána a opatřena datem, je podle žalobce nezákonný. K tvrzení žalovaného, že jsou tyto dokumenty pouhou šablonou (s uvedením příkladu, že se dokument S01 odkazuje na vzor z roku 2009 týkající se vývoje webových stránek, který s nynějšími projekty nijak nesouvisel), žalobce uvedl, že způsob kontroly je prokázán dodanou dokumentací, zejména částí „M02 Metodika řízení projektů VaV“ a dále pak v průběhu realizace jednotlivými status, resp. ukončovacími reporty. Skutečnost, že je v příloze dokumentu S01 uveden názorný příklad, navíc označený jako vzor, nemůže být důvodem k závěru o nedostatečnosti formální stránky. Metodika je sice zpracována obecně, to ovšem bez dalšího neznamena, že nemůže být aplikovatelná na jednotlivé projekty. Způsob kontroly a hodnocení stanovených cílů je totiž podle žalobce nezávislý na konkrétních cílech, které jsou vyjmenovány na jiných místech, a to v části „Zahájení“.
11. Nově žalovaný zpochybnil také datum vzniku projektů. Žalobce odmítl tvrzení žalovaného, že jsou projektové týmy v případě všech tří projektů upraveny samostatně, a není proto jasné, kdy byly stanoveny. Požadavek, aby každá stránka projektu byla podepsána a opatřena datem, je podle žalobce nezákonný. Zákon nevyžaduje uvádět den a místo sestavení celého projektu, ale pouze den a místo schválení projektu. Oprávněná osoba projekt v jeho kompletní podobě (jako celek) schvalovala ke dni, který je uveden v části „Schválení projektů“ a který předchází jejich samotnému zahájení. To platí i pro dokument „Zahájení projektu VaV“ č. 10-01, který neobsahuje žádné datum a podpis. Skutečnost, že projekty byly schvalovány jako prospektivní, žalobce doložil také předávacími protokoly ze dne 14. 12. 2009, 20. 4. 2011 a 25. 5. 2012, které navrhl provést k důkazu. Projekty totiž pro žalobce zpracovali externí spolupracovníci, konkrétně v případě projektu č. 10-01 Ing. M. L., daňový poradce, a u projektů č. 11-01 a č. 12-01 společnost RESEA s.r.o. Žalobce v této souvislosti současně navrhl provést výslech Ing. M. L. a jednatele společnosti RESEA s.r.o., Ing. J. T.
12. Žalobce v podané žalobě napadl také skutečnost, že žalovaný nerozhodl o celém podaném odvolání, neboť se nezabýval naplněním materiální definice výzkumu a vývoje podle § 2 odst. 1 ZPEVI, přestože i tato otázka byla předmětem odvolání. Žalovaný tak postupoval

5/2017

v rozporu

s § 114 odst. 2 daňového řádu, kdy žalobce má právo na přezkum všech odvolacích námitek. Ačkoli správce daně nechal vyhotovit znalecký posudek u znalce Ing. Z. J., který dospěl k závěru, že v projektech lze definovat významný prvek novosti a vyjasnění technické

a výzkumné nejistoty, žalovaný se přes uvedené znalecké závěry odmítl věcnou stránkou věci zabývat. Zůstává tak otázkou, proč si správce daně tento znalecký posudek nechal vypracovat, kdy žalobce je tímto postupem ponechán v nejistotě, neboť daňové zvýhodnění

využíval i v dalších letech, a nyní neví, zda tyto projekty splňují zákonné požadavky. Na základě výše uvedených skutečností proto žalobce závěrem navrhl, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že soubor dokumentů, které žalobce označuje za projekt výzkumu a vývoje, za takový ve shodě se správcem daně nepovažuje. Jednotlivé náležitosti jsou dokládány listinami, které buď nejsou označeny datem, nebo nejsou schváleny kompetentní osobou, či neobsahují ani jednu ze zmiňovaných náležitostí. Nelze tak jednoznačně osvědčit, zda projekty výzkumu a vývoje skutečně obsahovaly všechny náležitosti již před svým zahájením. Absenci náležitostí nelze nahrazovat dalšími dokumenty, ze kterých nevyplývá, kdy byly vypracovány a kým byly schváleny. V opačném případě by § 34 odst. 5 zákona o daních z příjmů postrádal smysl, neboť jednotlivé dokumenty by mohly být předkládány kdykoli během daňového řízení.
14. Pokud žalobce dovozuje, že vnitřní směrnice „M01 Metodika vykazování N a účtování projektů VaV“, „S01 Realizace projektů výzkumu a vývoje“ a „M02 Metodika řízení projektů VaV“ nemusí být schváleny, žalovaný doplnil, že v případě, kdy jsou jimi dokládány jednotlivé náležitosti, tyto schválení podléhají. Sám žalobce ostatně na směrnice odkazuje jako na dokument dokládající způsob kontroly a hodnocení postupu.
15. Namítal-li žalobce, že se v napadeném rozhodnutí oproti závěrům správce daně nově objevují také další vytýkané formální nedostatky projektů, žalovaný k tomu poukázal na skutečnost, že dokazování v tomto ohledu nijak nedoplňoval, ani se neodchýlil od právního názoru správce daně. Nedošlo tak k porušení § 115 odst. 2 daňového řádu.
16. Hodnocení formální stránky projektů ze strany Ing. Z. J. pak bylo zmíněno toliko podpůrně, neboť tato otázka spadá plně do kompetence správce daně. Ke znaleckému posudku Ing. J. žalovaný dále uvedl, že jeho vyžádání si ze strany správce daně bylo nadbytečné. Nedostatek formálních náležitostí nemohl být zhojen splněním požadavků věcných. S odkazem na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 14. 12. 2016, č. j. 52 Af 8/2016 - 66, žalovaný uvedl, že zkoumání věcné stránky projektu by bylo v tomto případě nadbytečné. Žalovaný proto navrhl podanou žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

5/2017

IV. Replika žalobce

17. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného podáním repliky, v níž zdůraznil, že vždy měl a dosud má za to, že všechny rozporované projekty tvoří jeden celek. V návaznosti na vyjádření žalovaného žalobce připomněl, že správce daně sice zpochybňoval formální náležitosti projektů, nikoli však datum jejich vzniku, tj. že by nebyly sestaveny před zahájením jejich realizace. Žalobce souhlasil se žalovaným, že není možné jednotlivé náležitosti předkládat dodatečně kdykoliv v průběhu řízení. To však žalobce nečinil a nikdy nepředkládal jednotlivé chybějící listiny, ale vždy celý projekt výzkumu a vývoje. Žalovaný dále nesprávně interpretuje tvrzení žalobce v tom směru, že u dokumentů M01, M02 a S01 zákon nevyžaduje jejich schvalování; žalobce pouze uváděl, že zákon nevyžaduje, aby každá dílčí část projektu byla separátně schvalována a opatřena datem vzniku a podpisem schvalující osoby. V závěru repliky pak žalobce zopakoval, že považuje za překvapivé, že se žalovaný nezabýval věcnou stránkou projektů a že v návaznosti na znalecký posudek Ing. J. v tomto směru závěry správce neopravil.

V. Ústní jednání

18. Při jednání účastníci setrvali na svých dosavadních tvrzeních a závěrečných návrzích obsažených v již dříve učiněných písemných podáních.
19. Krajský soud při jednání doplnil dokazování listinami, které nejsou součástí správního spisu:
- předávacím protokolem ze dne 25. 5. 2012 o předání projektu výzkumu a vývoje č. 12-01 mezi zhotovitelem RESEA s.r.o. a žalobcem jako objednatelem (založen na č. l. 24 soudního spisu),
 - předávacím protokolem ze dne 20. 4. 2011 o předání projektu výzkumu a vývoje č. 11-01 mezi zhotovitelem RESEA s.r.o. a žalobcem jako objednatelem (založen na č. l. 25 soudního spisu),
 - předávacím protokolem ze dne 14. 12. 2009 o předání projektu výzkumu a vývoje č. 10-01 mezi předávajícím Ing. M. L., daňovým poradcem, a žalobcem jako příjemcem (založen na č. l. 26 soudního spisu).
20. Ostatní důkazní návrhy vznesené ze strany žalobce krajský soud zamítl s odůvodněním, že provedení těchto důkazů (navržených výsledků svědků Ing. M. L., daňového poradce, a Ing. J. T., jednatele společnost RESEA s.r.o.) nebylo s ohledem na doplnění dokazování předávacími protokoly projektů nezbytné; a v případě dalších důkazních návrhů listinami označenými v podané žalobě krajský soud uvádí, že tyto jsou součástí správního spisu, z jehož obsahu a znalosti krajský soud ve své rozhodovací činnosti vychází, a proto jimi nebylo nutné provádět důkaz při ústním jednání. Žalobce ostatně na jejich provedení k důkazu po poučení soudem ani netrval.

VI. Posouzení věci krajským soudem

21. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

5/2017

22. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, přičemž o věci samé rozhodl po provedeném jednání, neboť žalobce vyslovil s rozhodnutím věci bez nařízení jednání svůj nesouhlas. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.

VI.a) Obecně k projektu výzkumu a vývoje

23. Možnost odečíst si od základu daně z příjmů až 100 % výdajů (nákladů), které poplatník vynaložil v daném zdaňovacím období při realizaci projektů výzkumu a vývoje, byla do zákona o daních z příjmů vložena zákonem č. 669/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Tímto krokem zákonodárce umožnil, aby náklady na výzkum a vývoj byly uplatněny *de facto* dvakrát, jednou jako daňově uznatelné náklady ve smyslu § 24 zákona o daních z příjmů a podruhé podle § 34 odst. 4 téhož zákona jako odčitatelná položka. Přiznáním takto významného daňového zvýhodnění uvedené oblasti je tedy zřejmé, že výzkum a vývoj zákonodárce pokládá za důležitou prioritu.
24. Současně ovšem zákonodárce stanovil podmínky, které je nutné k takto uplatněnému odpočtu nákladů a odčitatelné položky od základu daně splnit. Jednou z formálních podmínek je právě existence projektu výzkumu a vývoje, jehož podstatné náležitosti zákonodárce rovněž upravil. Podle § 34 odst. 5 zákona o daních z příjmů (nyní § 34c téhož zákona) se projektem výzkumu a vývoje, na jehož realizaci může být uplatněn odpočet od základu daně, *rozumí písemný dokument, ve kterém poplatník před zahájením řešení projektu výzkumu a vývoje vymezí svou činnost ve výzkumu a vývoji a který obsahuje zejména základní identifikační údaje o poplatníkovi, kterými jsou obchodní firma nebo název poplatníka, jeho sídlo a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, popřípadě jméno a příjmení poplatníka, je-li poplatník fyzickou osobou, místo jeho trvalého pobytu a místo podnikání, dobu řešení projektu (datum zahájení a datum ukončení řešení projektu), cíle projektu, které jsou dosažitelné v době řešení projektu a vyhodnotitelné po jeho ukončení, předpokládané celkové výdaje (náklady) na řešení projektu a předpokládané výdaje (náklady) v jednotlivých letech řešení projektu, jména a příjmení osob, které budou odborně zajišťovat řešení projektu s uvedením jejich kvalifikace a formy pracovněprávního vztahu k poplatníkovi, způsob kontroly a hodnocení postupu řešení projektu a dosažených výsledků, datum, místo, jméno a příjmení oprávněné osoby, která projekt schválila před zahájením jeho řešení; oprávněnou osobou se rozumí poplatník, je-li fyzickou osobou, nebo osoba vykonávající funkci statutárního orgánu poplatníka anebo osoba, která je členem statutárního orgánu poplatníka* (pozn.: zvýraznění podtržením doplněno soudem).
25. Podrobnosti k uplatnění odpočtu nákladů na výzkum a vývoj dále upravuje pokyn Ministerstva financí D-288 k jednotnému postupu při uplatňování § 34 odst. 4 a 5 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 3. 10. 2005, č. j. 15/96003/2005 (aktualizován sdělením ze dne 1. 4. 2010 a 3. 10. 2014). K projektu výzkumu a vývoje tento pokyn v bodě 1 uvádí, že projektem se rozumí souhrnný dokument o shora uvedených náležitostech, který musí být z důvodu průkaznosti zpracován v písemné podobě.
26. Formálními náležitostmi projektu výzkumu a vývoje se pak ve své rozhodovací činnosti opakovaně zabývaly jak krajské správní soudy, tak Nejvyšší správní soud. Za všechny je

5/2017

možno poukázat zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2014, č. j. 6 Afs 60/2014 - 56 (a obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2014, č. j. 7 Afs 39/2014 - 48, oba dostupné na www.nssoud.cz) a v něm vyslovené závěry:

„Projekt výzkumu a vývoje slouží jako základní a ucelený dokument, jímž daňový subjekt v budoucnu správci daně prokáže nárok na uplatnění odpočtu nákladů na výzkum a vývoj. Zákonnou podmínkou vyplývající z povahy věci (z latinského proiectum - plán, návrh, rozvrh budoucí činnosti) je, aby byl vypracován před zahájením řešení projektu, aby šlo o dokument prospektivní. Rozhodně tedy není úkolem správce daně a správních soudců, aby sami aktivně a teprve dodatečně propojovali jinak nesouvisející dokumenty a dovozovali z nich formální a obsahové náležitosti projektu, v dané situaci například, komu patří nečitelné podpisy s využitím teprve dodatečně předložené vnitropodnikové směrnice.“

27. Dále lze na tomto místě zmínit např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 25. 1. 2017, č. j. 52 Af 21/2016 - 117, a na něj navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2017, č. j. 10 Afs 77/2017 - 53, jakož i rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2016, č. j. 22 Af 86/2014 - 33, všechny dostupné

na www.nssoud.cz. Nutno ovšem podotknout, že z judikatury vztahující se k problematice projektů výzkumu a vývoje nelze vysledovat zobecňující závěry, neboť uvedené rozsudky řešily otázky odvíjející se vždy od konkrétních skutkových okolností té které věci, přičemž vytýkané nedostatky projektů byly zpravidla vždy provázány také s následnými nedostatky v dokumentaci realizace projektů. Pro nyní posuzovanou věc proto není možno ze závěrů těchto rozsudků bez dalšího vycházet.

VI.b) Podstatný obsah správního spisu

28. Jak vyplývá z předloženého správního spisu, správce daně za projekty výzkumu a vývoje považoval toliko dokumenty s názvem „Zahájení projektu VaV“, v nichž neidentifikoval některé podstatné náležitosti stanovené § 34 odst. 5 zákona o daních z příjmů, a to konkrétně:

- i) jména a příjmení osob, které budou odborně zajišťovat řešení projektu,
- ii) vedení způsobu kontroly, hodnocení postupu řešení a dosažených výsledků projektu a
- iii) datum a místo schválení, ani jméno a příjmení oprávněné osoby, která projekt schválila.

29. Tyto dokumenty za jednotlivé projekty byly správci daně dle protokolu o ústním jednání ze dne 22. 10. 2014, č. j. 3798117/14/3005-05401-711500, předloženy společně s dokumenty „Schválení projektu“ a dokumenty vztahujícími se k realizaci výzkumu a vývoje. Žalobce nicméně po celou dobu řízení před správcem daně odvolával také na další dokumenty (viz odst. 6. odůvodnění tohoto rozsudku), které podle svého tvrzení předestřené v odpovědi ze dne 5. 1. 2015, jakož i ve vyjádření k seznámení se s výsledkem daňové kontroly ze dne 18. 5. 2015, předložil správci daně již v rámci místního šetření v průběhu měsíce července 2012, společně s dokumentem „Zahájení“; kdy tyto dokumenty podle něj ve spojení s dokumentem „Zahájení“ naplňují všechny požadované formální náležitosti. Jak přitom vyplývá ze zprávy o daňové kontrole ze dne 10. 7. 2015, č. j. 1046218/15/3012-60561-711500, správce daně se těmito podklady blíže nezabýval s argumentací, že projekt jako

5/2017

souhrnný dokument nemůže být souborem obecných metodik a různých dokumentů typu „Schválení“ či „Zahájení“. K tomu, kdy a jakým způsobem mu byly podklady předloženy, se správce daně již blíže nevyjádřil.

30. Žalobce poté všechny dokumenty opětovně předložil také společně s odvoláním, kdy zaslal šanon obsahující 3 červené složky označené jako Projekty výzkumu a vývoje, 4 modré složky s názvem Dokumentace projektu výzkumu a vývoje za jednotlivé projekty (projekt č. 11-01 probíhal ve dvou zdaňovacích obdobích) a zelenou složku obsahující vyjádření žalobce z daňového řízení a opatřené znalecké posudky.
31. Červené složky jsou na titulní straně označeny jako:
 - Projekt výzkumu a vývoje č. 10-01 *Výzkum a vývoj nových modulů firewallu Kernun*
 - Projekt výzkumu a vývoje č. 11-01 *Výzkum a vývoj stavebnicového nástroje (MID modul) pro tvorbu grafických rozhraní s pomocí XML služeb*
 - Projekt výzkumu a vývoje č. 12-01 *Výzkum a vývoj systému pro dešifrování komunikace na koncovém zařízení.*
32. Tyto složky (projekty) obsahují některé shodné části, a to dokumenty „MV01 Metodika vykazování N a účtování projektů VaV“, „MV02 Metodika řízení projektů VaV“, „S01 Realizace projektů výzkumu a vývoje“ a „VT01 Definice vývojového týmu“.
33. V projektu č. 10-01 jsou dále obsaženy: dokument označený jako příloha č. 1 – Definice vývojového týmu, „Schválení projektů výzkumu a vývoje S02/02“ a „Zahájení projektu VaV č. 10-01“.
34. V projektu č. 11-01 jsou dále obsaženy: dokument označený jako příloha č. 1 – Definice vývojového týmu Stav pro rok 2011, „Schválení projektů výzkumu a vývoje S02/03“ a „Zahájení projektu VaV č. 11-01“.
35. V projektu č. 12-01 jsou dále obsaženy: dokument označený jako příloha č. 1 – „Definice vývojového týmu stav pro rok 2012/2013“, „Schválení projektů výzkumu a vývoje S02/04“ a „Zahájení projektu VaV č. 12-01“.

VI.c) K formálními náležitostem projektů žalobce

36. Ve svých následujících úvahách krajský soud vycházel zejména z toho, že jednotlivé složky (projekty) byly již správci daně předloženy ve shora popsané podobě, což žalobce konzistentně v průběhu daňového i soudního řízení tvrdil. Správce daně přitom výslovně neuvedl, kdy konkrétně mu byly dokumenty předloženy (nezpochybnil, že by je žalobce nepředložil již na počátku případu), a také žalovaný v napadeném rozhodnutí potvrdil, že až na listinu „VT01 - Definice vývojového týmu Stav pro rok 2012/2013“ měl správce daně k dispozici všechny podklady již v rámci proběhlé daňové kontroly.
37. Krajský soud pak v této souvislosti předepisuje, že podle jeho názoru může být projekt tvořen nejen jediným dokumentem – ve smyslu jediné listiny, ale též uceleným souborem

5/2017

několika dokumentů. Předně, přesná podoba projektu výzkumu a vývoje neplyne ani ze zákona o daních z příjmů, ani z interního pokynu daňové správy D-288. Jedinými stanovenými rysy jsou v tomto ohledu písemnost a souhrnnost. Požadavek souhrnnosti přitom bezpochyby může naplňovat i projekt složený z více ucelených částí. Tato skutečnost neodporuje ani smyslu a významu povinnosti vypracovat projekt vědy a výzkumu, který slouží jako podklad, kterým daňový subjekt v budoucnu prokazuje svůj nárok na odpočet nákladů na výzkum a vývoj. Z povahy věci tak vyplývá, že projekt musí být vyhotoven (a schválen) před zahájením výzkumu a vývoje a musí obsahovat údaje, umožňující následně náležitou kontrolu ze strany správce daně. Tyto nároky přitom jistě může splnit též soubor vzájemně provázaných dokumentů. V jednom ze shora uvedených rozsudků, v němž dal soud sice jinak za pravdu daňovým orgánům, však Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, uvedl, že neexistence jednoho písemného dokumentu není formální vadou, jestliže daňový subjekt předložil ucelený soubor vztahující se k jednomu projektu (srovnej rozsudek ze dne 25. 1. 2017, č. j. 52 Af 21/2016 - 117, dostupný na www.nssoud.cz).

38. Jednotlivé listiny obsažené a zkompleťované v červených složkách šanonu přitom takto ucelené soubory dle přesvědčení krajského soudu představují. Tyto listiny byly žalobcem předloženy společně vždy pro daný konkrétní projekt, včetně toho, že byly názvem projektu také na titulní straně označeny. Významným hlediskem ucelenosti předložených dokumentů (složek) je nepochybně též skutečnost, že tvořily jeden soubor dokumentů, a to od počátku. Jinými slovy, nejde o případ, že by žalobce až dodatečně v daňovém řízení jednotlivé části projektu dokládal a tyto doplňoval.
39. Tuto skutečnost pak potvrzuje také soudem provedené dokazování, kdy z předávacích protokolů ze dne 14. 12. 2009, 20. 4. 2011 a 25. 5. 2012 je v této souvislosti patrné, že projektová dokumentace byla žalobci v případě všech tří projektů předána jejich zpracovatelem (Ing. M. L., daňovým poradcem, a společností RESEA s.r.o.) v úplné podobě, tj. byla tvořena všemi shora uvedenými částmi. Vzhledem k datu podpisu předávacích protokolů je zároveň zřejmé, že tyto prokazují, že dokumenty existovaly v této ucelené podobě již před zahájením realizace jednotlivých projektů. Data na předávacích protokolech odpovídají také datům podpisu uvedeným v příslušných dokumentech projektu „Schválení“. Pokud přitom žalovaný až v žalobou napadeném rozhodnutí rozvinul a doplnil svou argumentaci a formální výtky ohledně doby vytvoření projektu, a to že nebylo prokázáno, že by i ostatní dokumenty (části projektu) byly vytvořeny před zahájením realizace projektů, je z tohoto důvodu pochopitelné a přípustné, reagoval-li žalobce na tyto závěry v podané žalobě, a v tomto ohledu také uplatnil své námitky a tvrzení, které podpořil navrženými důkazy. Tyto se nadto vztahují k ověřování skutkového stavu věci, který zde byl již v době rozhodování daňových orgánů.
40. Již na tomto místě lze tedy učinit dílčí závěr, že jednotlivé dokumentace projektů č. 10-01, č. 11-01 a č. 12-01, tvořené shora vyjmenovanými částmi (nikoli tedy pouze částí „Zahájení“), představují ucelený soubor, který jako celek může představovat projekt vědy a výzkumu

5/2017

ve smyslu § 34 odst. 5 zákona o daních z příjmů. Pokud žalovaný tvrdí, že pouze části „Zahájení“ obsahují konkrétní informace k jednotlivým projektům, pak je třeba říci, že ostatní dokumenty byly předloženy společně s touto částí, která navíc na ostatní dokumenty přímo odkazuje, např. pokud jde o seznam členů projektového týmu (k tomu blíže viz odst. 44. a 45. tohoto rozsudku).

41. Následně se krajský soud zabýval jednotlivými konkrétními nedostatky, které byly žalobci vytýkány žalovaným, resp. před ním správcem daně. Vzhledem k tomu, že výtky žalovaného byly totožné u všech tří projektů, krajský soud bude jednotlivé nedostatky projektů posuzovat společně.
42. Předně se krajský soud zabýval otázkou schválení projektů. Dovodil-li totiž, že jednotlivé dokumenty spolu tvoří jeden ucelený soubor, nemůže obstát závěr žalovaného, že projekty výzkumu a vývoje (žalovaným primárně míněny jen v podobě dokumentu „Zahájení“) nebyly schváleny oprávněnou osobou. Ve všech třech projektových dokumentacích se nachází listina označená jako „Schválení projektů výzkumu a vývoje“, která v bodu 2. obsahuje jednoznačné vymezení daného projektu, k němuž se vztahuje, a to jeho názvem a číselným označením. Je zde uvedeno datum (14. 12. 2009, 20. 4. 2011, resp. 25. 5. 2012) a jméno a podpis předsedy představenstva žalobce, Mgr. R. P.
43. Takto pojaté schválení má přitom krajský soud za dostatečné a také má za to, že tímto dokumentem byl schválen projekt jako celek. Jestliže krajský soud výše dospěl k závěru, že jednotlivé dokumenty ve svém souhrnu tvoří projektovou dokumentaci – ucelený soubor dokumentů – pak schválením projektu jako celku byly schváleny také její jednotlivé části. U žádného z projektů přitom není možno dovodit, že by k jejich schválení (a tím schválení všech jejich částí) nedošlo vždy před zahájením řešení projektů – jednalo se tedy o prospektivní dokumentaci. Dlužno dodat, že u projektů č. 11-01 a č. 12-01 pak byly vedle dokumentů „Schválení“ podepsány též dokumenty „Zahájení“, včetně uvedení data (20. 4. 2011, resp. 25. 5. 2012).
44. Pokud podle žalovaného v projektech nebyla dále uvedena jména a příjmení osob, které budou odborně zajišťovat řešení projektu, zde krajský soud zdůrazňuje, že ve všech projektech je obsažen dokument „VT01 Definice vývojového týmu“, který je tvořen i přílohou č. 1, jež obsahuje výčet konkrétních osob, včetně jejich vzdělání. Tento dokument byl sice vytvořen pro daný kalendářní rok, nikoli pro konkrétní projekt, to však neznamená, že by se tento seznam nevztahoval k tomu kterému konkrétnímu projektu. Vedle toho, že byl předložen společně s ostatními částmi dokumentace, krajský soud považuje za klíčové, že i samotné „Zahájení“ projektu obsahuje bod s označením „Vývojový tým“. V projektech č. 10-01 a č. 11-01 se jedná o bod 8., přičemž v podbodě 8.1 je jako projekt manažer uveden P. J. a zástupce projekt manažera V. J. V projektu č. 12-01 se jedná o bod 7. a jako vedení projektu jsou v podbodě 7.1 uvedeni manažer P. R. a zástupce manažera V. J. V bodě 8.2 (resp. 7.2) nadepsaném jako „Projektový tým“ pak „Zahájení“ projektu výslovně odkazují na dokument „VT01 Definice vývojového týmu“ s tím, že tento dokument obsahuje výčet všech osob, které se byť jen okrajově mohou na projektu podílet. Je pravdou, že dokument „VT01 Definice vývojového týmu“, resp. jeho příloha č. 1 neobsahují přesnou podobu

5/2017

pracovníprávního vztahu těchto osob k žalobci, nicméně v bodu 8.2 „Zahájení“ je v této souvislosti uvedeno, že se jedná o zaměstnance žalobce.

45. Dle krajského soudu tak projekty vědy a výzkumu obsahují jak vymezení řídicích osob („Zahájení“), tak jména a příjmení všech členů projektového týmu, včetně jejich pracovníprávního vztahu k žalobci („Zahájení“, ve spojení s dokumentem „VT01 Definice vývojového týmu“ a jeho přílohou č. 1). Vzhledem k výslovnému odkazu přitom v tomto případě krajský soud nemá nejmenší pochybnosti o ucelenosti těchto dokumentů, na čemž nic nemění ani skutečnost, že samotný dokument „VT01 Definice vývojového týmu“, včetně přílohy č. 1 není podepsán a opatřen datem vyhotovení. Jak krajský soud podrobněji rozvedl výše, projekt jako celek byl schválen dokumentem „Schválení“ a díky tomu vyhovuje požadavkům § 34 odst. 5 zákona o daních z příjmů. Překážkou podle krajského soudu není ani skutečnost, že projektové týmy byly stanoveny nikoli pro konkrétní projekty, ale pro dané roky. Zákon totiž nevylučuje, aby se složení týmů podílejících se na jednotlivých projektech různě prolínalo.
46. Poslední náležitostí, která měla v projektech scházet, bylo podle žalovaného vymezení způsobu kontroly a hodnocení postupu řešení a dosažených výsledků projektu. Obdobně jako u projektového týmu žalobce i v případě tohoto vytýkaného nedostatku odkazoval na další dokumenty obsažené v projektové dokumentaci jednotlivých projektů, a to zejména na dokument „MV02 Metodika řízení projektů VaV“ a dále na dokumenty „MV01 Metodika vykazování N a účtování projektů VaV“ a „S01 Realizace projektů výzkumu a vývoje“.
47. Jak již krajský soud předestřel shora, všechny tyto dokumenty jsou součástí jednotlivých složek (projektů) a tvoří vzájemně ucelený soubor – jsou do jednotlivých projektů takříkajíc „vtaženy“. Nutno přiznat, že oproti dokumentu „VT01 Definice vývojového týmu“ na ně dokument „Zahájení“ výslovně neodkazuje, to však samo o sobě neznamená, že by tyto dokumenty spolu vzájemně nesouvisely a společně netvořily dokumentaci jednotlivých projektů. Nad rámec argumentace uvedené v odst. 36. až 39. tohoto odůvodnění krajský soud dále doplňuje, že uvedené metodiky v bodě 4 vždy vymezují další související části dokumentace projektu, včetně dokumentu „S02 Schválení“, kterým došlo ke schválení jednotlivých projektů jako celku, jejichž dokumentaci (v podobě uceleného souboru) tvoří také metodiky MV01 a MV02.
48. Dokument „MV02 Metodika řízení projektů VaV“ metodicky upravuje postup realizace projektů od jejich zahájení (dokumentem „Zahájení“), přes plánování jednotlivých činností, evidenci prací na projektu, tvorby aktualizací plánu projektu, sledování průběhu projektu, po jeho ukončení a zhodnocení. Vymezuje též, jaké záznamy jsou v souvislosti s projekty vyhotovovány, tj. zahájení, záznam o složení vývojového týmu, záznam o schválení, případně záznam o změně plánu projektu, Status report projektu VaV a Ukončovací report projektu VaV.
49. Dokument „MV01 Metodika vykazování N a účtování projektů VaV“ mj. upravuje evidenci lidských zdrojů a ostatních zdrojů spojených s pracemi na projektu a proces sledování průběhu projektu.
50. Cílem dokumentu „S01 Realizace projektů výzkumu a vývoje“ je pak definovat pravidla pro řízení realizace výzkumných a vývojových aktivit. Dokument upravuje zahájení

5/2017

projektu, určení projektového manažera, určení projektového týmu, vytvoření plánu projektu a zajištění alokace zdrojů, průběžnou tvorbu Status reportů (minimálně 1x ročně), jakož i ukončení projektu, jež je uzavíráno „Ukončovacím reportem projektu VaV“. Oba reporty musí obsahovat zhodnocení projektu a vyčíslení skutečně vynaložených nákladů.

51. Nelze přehlédnout, že popsané dokumenty jsou spíše obecnými směrnici [viz také vzor plánu projektu z roku 2009 v bodu 6. dokumentu „S01 Realizace projektů výzkumu a vývoje“, na který poukazoval žalovaný], jež se výslovně neodkazují na konkrétní projekt výzkumu a vývoje.

To však samo o sobě nic nevypovídá o tom, že by nemohly být součástí souborné projektové dokumentace. Klíčové je, aby byly součástí každého jednotlivého projektu (zde: v podobě začlenění do dokumentace), k němuž se vztahují, a aby byly na daný projekt aplikovatelné. Podle názoru krajského soudu nemusí být vedení způsobu kontroly a hodnocení nutně konkretizováno explicitně pro každý projekt jednotlivě za situace, pokud takové vymezení obsahově ob stojí a je následně i řádně realizováno. Pouze ze skutečnosti, že jde o obecnější úpravu s tím spojených otázek, nelze dovozovat, že jde o vymezení nedostatečné. To platí tím spíše v případě, kdy metodiky (směrnice) dopadají na typově obdobné projekty žalobce v oblasti IT. Lze proto rozumět tomu, že žalobce s ohledem na předmět výzkumu a vývoje volil ve všech třech případech totožný způsob kontroly a hodnocení.

52. Krajský soud tak má za to, že společně tyto dokumenty v jednotlivých projektech naplňují požadavek na řádné vymezení způsobu kontroly a hodnocení postupu řešení a dosažených výsledků ve smyslu § 34 odst. 5 zákona o daních z příjmů. Pro dokreslení věci krajský soud v této souvislosti poukazuje také na skutečnost, že nastaveným pravidlům odpovídal i následný postup žalobce, pokud jde o dokumentaci realizace projektu. Z obsahu předloženého správního spisu vyplývá, že žalobce předložil výkazy práce jednotlivých pracovníků a také „Ukončovací report“ projektu č. 10-01 ze dne 12. 1. 2012 a „Status reporty“ projektů č. 11-01 ze dne 13. 1. 2012 a 10. 7. 2013 a projektu č. 12-01 ze dne 10. 7. 2013 (tyto projekty nebyly v době daňové kontroly ukončeny). Reporty přitom obsahují části stanovené právě v metodických dokumentech. Podle krajského soudu je nutné nastavení kontroly a způsobu hodnocení posuzovat právě

i v návaznosti na jejich skutečné provedení v rámci realizace projektu. Pokud faktický průběh kontroly a hodnocení projektů nevyvolávaly na straně daňových orgánů žádné pochybnosti,

lze jen těžko dovozovat, že by kontrola a hodnocení nebyly od počátku nastaveny dostatečně nebo vůbec. Správce daně ani žalovaný navíc k průběhu kontroly a hodnocení faktické realizace projektů v dané věci žádné nedostatky žalobci nevytýkali.

53. Závěrem pak krajský soud k výše uvedenému dodává, že si samozřejmě je vědom a nepřehlédl význam formálních požadavků kladených zákonodárcem na obsah projektu výzkumu a vývoje.

A nijak v této souvislosti nezpochybňuje, že v situaci, kdy daňový subjekt požaduje od státu určité beneficium, měl by také vyhovět zákonem stanoveným požadavkům a uplatňované nároky náležitě prokázat. V tomto případě má ovšem krajský soud za to, že žalobce požadavkům zákona dostal a že přístup žalovaného vykazuje v dané věci znaky přepjatého formalismu. Poukazoval-li žalovaný s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2014, č. j. 6 Afs 760/2014 - 56, že povinností správce daně

5/2017

není propojovat jednotlivé dokumenty, je potřeba říci, že v nyní posuzovaném případě jsou všechny dokumenty obsaženy pospolu v jedné složce a šanonu, vzájemně spolu tvoří jeden celek a jejich propojení nevyžaduje žádné větší úsilí. Přehlédnout nelze ani to, že ve věci řešené Nejvyšším správním soudem stěžovatel ve vztahu k absenci jména a příjmení oprávněné osoby, která projekt schválila (kdy byl uveden jen nečitelný podpis), až dodatečně odkazoval na dokument (vnitropodnikovou směrnici) obsahující podpisové vzory. V nyní souzeném případě oproti tomu tvoří jednotlivé dokumenty jeden celek – projekt(y).

54. Na věci samozřejmě nemohou nic změnit ani závěry znalce Ing. Z. J., který ve svém znaleckém posudku mj. uvedl, že projekty žalobce nesplňují právě uvedené formální náležitosti. Krajský soud ve shodě s oběma stranami sporu uvádí, že takovéto hodnocení projektu znalci nepřísluší, ostatně nebylo ani jeho úkolem. Z pohledu krajského soudu nebylo (a není) možné jeho závěry použít ani podpůrně, neboť z obsahu znaleckého posudku je zřejmé, že znalec neměl k dispozici celou dokumentaci. Z vymezení podkladů v nálezkové části znaleckého posudku v této souvislosti vyplývá, že vycházel pouze ze „Zahájení“ a jednotlivých reportů vztahujících se k realizaci projektu. Proto jeho závěry stran formální úplnosti projektů nemohou být pro posouzení dané věci relevantní.

VI.d) K věcné stránce projektů

55. Samostatnou žalobní námitkou pak žalobce brojil také proti tomu, že se žalovaný v důsledku zjištěných formálních vad již dále nezabýval věcnou stránkou projektů. Tuto námitku ovšem krajský soud posoudil jako nedůvodnou, a to ve shodě s argumenty žalovaného. Pokud totiž žalovaný dospěl k závěru, že projekty nedostojí formálním požadavkům vyplývajícím z ustanovení § 34 odst. 5 zákona o daních z příjmů, bylo by nadbytečné posuzovat jejich věcnou stránku, tj. zda projekty výzkumu a vývoje skutečně odpovídají materiální definici vývoje a výzkumu ve smyslu § 2 ZPEVI (srovnej k tomu shodně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2014, č. j. 6 Afs 60/2014 - 56, a ze dne 29. 11. 2013, č. j. 2 Afs 24/2012 - 34, oba dostupné na www.nssoud.cz). Na uvedeném nic nemění ani skutečnost, že si správce daně v návaznosti na odvolání žalobce nechal vypracovat znalecký posudek Ing. Z. J. Tento posudek byl zadán ještě před posouzením věci žalovaným a správce daně tak učinil vzhledem k tomu, jak sám věc posoudil (shledal nedodržení věcných i formálních náležitostí). Žalovaný naproti tomu uzavřel, že vzhledem k absenci formálních náležitostí bylo zkoumání věcné stránky irrelevantní, přičemž tomuto závěru nelze nic vytknout. Odůvodněním, proč se žalovaný nebude dále zabývat věcnou stránkou věci, pak dostal také požadavku § 114 odst. 2 daňového řádu, neboť se s touto odvolací námitkou žalobce tímto způsobem vypořádal.

VII. Závěr a náklady řízení

56. S ohledem na shora uvedené skutečnosti proto krajský soud rozhodl podle § 78 odst. 1 s. ř. s. tak, že napadené rozhodnutí v celém rozsahu (kdy závěry soudu dopadají na obě zdaňovací období) pro jeho nezákonnost zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).

5/2017

57. V dalším řízení je žalovaný v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. To předně znamená přistupovat k jednotlivým projektům jako k uceleným souborům složeným z více částí, jež společně naplňují náležitosti stanovené § 34 odst. 5 zákona o daních z příjmů. Na žalovaném pak bude, aby jednotlivé projekty konkrétně posoudil z pohledu řádného vedení následné dokumentace jejich průběhu a aby se zabýval jejich věcnou stránkou, kdy v tomto ohledu se jako klíčový podklad jeví především revizní znalecký posudek Ing. Zdeňka Jelínka.
58. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále v nákladech právního zastoupení dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). V daném případě se jedná o odměnu JUDr. Radovana Zubka, advokáta, za zastupování žalobce v soudním řízení před krajským soudem, a to za následující úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení; dvě písemná podání soudu ve věci samé – sepis podané žaloby a repliky; a účast na ústním jednání soudu, které se ve věci konalo dne 24. 1. 2019) dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu. Dle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu činí sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního částku ve výši 3 100 Kč, za které tak žalobci přísluší odměna ve výši 12 400 Kč. Podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok také na paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč. V daném případě tato náhrada činí za čtyři úkony právní služby částku ve výši 1 200 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se částka odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů o částku 2 856 Kč odpovídající příslušné dani z přidané hodnoty. Celkové náklady řízení za zastoupení včetně daně z přidané hodnoty (ve výši 16 456 Kč) a také zaplaceného soudního poplatku (ve výši 3 000 Kč) tak činí částku ve výši 19 456 Kč. Ke splnění povinnosti byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 24. ledna 2019

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu